

jelentkezett a sárga, növényi maradványokkal kevert geológiai réteg, újabb régészeti objektumot nem figyeltünk meg.

Feltételezésünk szerint a terület ezen részét a közelmúltban építési törmelékkel vegyes földdel töltötték fel, de a tereprendezés során régészeti objektumokat is bolygathattak, így kerülhetett a törmelékes rétegbe bronzkori leletanyag. Annak eldöntésére, hogy az itt talált urna magányos temetkezés-e, vagy egy temető része, ill. hogy a területen lokalizálható-e hozzá tartozó település, egy nagyobb felületű feltárássra lenne szükség.

Munkatársak: Orbán Gábor, Vadas Livia régész-technikusok.

LIGNER JÁCINT

128. Dunafalva, Barkás (KÖH 69487)

(Bács-Kiskun megye) I

A HT-51 jelű lelőhely Dunafalva K-i határában, a Vári-dűlő határrészben, a Sütő-tanyától 750 m-re ÉK-re helyezkedik el, egy K-Ny-i irányú földháton. A Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat munkatársai 2010. május 26-án végezték el a lelőhelynek a Magyar-Horvát gázvezeték nyomvonalát érintett szakaszán a megelőző feltárást. A lehumuszolt 299 m²-ből 99 m² volt régészeti objektumokkal fedett. A sárga agyagos altalajon 3 cölöphelyet találtunk, korhatározó leletanyag egyikből sem került elő.

A leletek az elsődleges feldolgozásukat követően a Bács-Kiskun Megyei Önkormányzat Múzeumi Szervezeténél kerülnek végleges elhelyezésre.

Munkatársak: Benedek András régész, Pópity Richárd, Szabó Dénes technikusok.

GULYÁS GYÖNGYI

129. Dunafalva, Vári-dűlő (KÖH 73597)

(Bács-Kiskun megye) Á, I

A HT-149 jelű lelőhely Dunafalva külterületén, a falutól 3,7 km-re ÉK-re, a Duna holtágától 1 km-re D-re, az ÉK-DNy irányú töltésúttól 200 m-re K-re, egy ÉNy-DK irányú kiemelkedésen található, a Magyar-Horvát gázvezeték 124+250 és 124+350 km-szelvényei között. A lelőhely régészeti megfigyelés során került elő, 100 m hosszú szakasza esett az 5 m széles nyomvonalba. A szelvény két oldalán lévő magas búza miatt a lelőhely kiterjedését nem tudtuk lehatárolni.

A megfigyelés során előkerült temetkezésein kívül a 2010. június 9–10-én végzett megelőző feltáráson 3 régészeti objektumot tártunk fel. Előkerült egy kisméretű, kerek, faszenes égett folt, valamint egy rövid árokcsasz, melynek csak a lekerekített végződése nyúlt bele a szelvénybe és egy kisméretű ovális gödör. A lelőhely legjelentősebb objektuma a kiemelkedés K-i oldalában található Ny-K tájolású bolygatlan sír, melyben egy

háton fekvő, nyújtott testhelyzetű, rossz megtartású gyermekváz feküdt. A sír foltja nem rajzolódott ki, a humuszosítás során a kotró kanala a koponya tetejét megsértette. A koponya bal oldalán egy apró, nyitott végű bronzhuzal fülbevaló került elő, a medence jobb oldalán pedig egy töredékes, enyhén ívelt vaspánt, mely talán koporsókapocs lehetett. A sír tájolása és a leletek alapján Árpád-korra keltezhető. A temetkezés a szelvény közepén helyezkedett el, a környezetében több sírt nem találtunk.

A leletanyag az elsődleges feldolgozást követően a Bács-Kiskun Megyei Önkormányzat Múzeumi Szervezeténél kerül végleges elhelyezésre.

Munkatársak: Bárdos Nándor, Németh Dániel, Szabados György technikusok.

HERENDI ORSOLYA

130. Dunaföldvár, Felső-rév (KÖH 71913)

(Tolna megye) B, Ró, A

2010. április 19. és május 7. között elvégeztük a próbafeltárást a lelőhelyen, a 0109 hrsz.-ú ingatlanon, 2808 m²-en. Dunaföldvártól É-ra, a tervezett bioetanol üzem területén a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat munkatársai a 2009. november 2-án végzett terepbejárásán őskorra és római korra tehető lelőhelyet valószínűsítettek a Nagykarcsonyi-vízfolyás É-i partján, egy É-ról D-re lejtő domb oldalában, mintegy 7000 m²-en.

A próbaátás során az eredetileg lelőhelyként körülhatárolt területen hosszirányban 4 keskeny kutatóárkot nyitottunk. Objektumok csak ezek ÉNy-i vége felé, a dombtetőn, ill. annak közelében voltak. A pozitív kutatóárkokat a dombtető felé, az eredetileg kitért területen túlra is meghosszabbíthattuk, és egy ezektől elkülönült szondát is nyithattunk a domb legmagasabb pontján. A valódi lelőhely a dombtetőn található, nagyjából 12 000 m²-re terjedhet ki, folytatása az ugyanezen a dombháton elhelyezkedő, É-ra levő szomszédos telekre is kiterjed. Az eddigi eredmények alapján a jellege szórt, de az objektumok a teljes terület átlagában a 20 m-es távknél sűrűbben jelentkeztek. A területen bronzkori, római kori és késő avar kori telepjelenségeket regisztráltunk.

A szondaárkok 2808 m²-es összterületén 70 objektum került elő: gödrök, kemencék és árkok, ill. a szondák által részlegesen érintett épületrészletek voltak. A legnagyobb és legmélyebb objektumok az árkok, a legösszetettebb objektum egy öt darab rostélyos edényégető kemencét és egy sütőkemencét magába foglaló kemencebokr.

Az objektumok leletanyaga viszonylag kevés, főleg kerámiából és állatcsontból áll. Szórványlelet alig került elő, a kemencék egyrétegűek és rosszul kiégetettek, mindez mindegyik korszaknál a rövid életű megtelepedésre utal.